

Peter J. Prime

E plăcut să fii plăcut

Un ghid plăcut și ușor
pentru evanghelizare personală

VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE
BUCUREȘTI - 2012

Copyright © 2000
Peter J. Prime,
Secrétaire associé
Association Pastorale
Conférence générale des adventistes du septième jour
ISBN 978-973-101-590-3

INTRODUCERE

Biserica noastră trebuie să dezvolte urgent programe simple pentru evanghelizare personală, în beneficiul membrilor laici. Aceste programe ar trebui să aibă la început o structură redusă și să necesite un minim de instruire, astfel încât participarea membrilor bisericii să fie maximă.

„Acea care au supravegherea spirituală a bisericii ar trebui să dezvolte căi și mijloace prin care fiecărui membru al bisericii să i se ofere prilejul să aibă un rol în lucrarea lui Dumnezeu. În trecut, prea adesea nu s-a făcut acest lucru ... Puțini sunt aceia care își dau seama cât de mult s-a pierdut din această cauză.” (9T 116)

Programul evanghelistic *Nice to be nice* [E plăcut să fii plăcut], este special proiectat pentru a împlini cererile imperative identificate în pasajul profetic anterior de Ellen White. Acest program se adresează atât țăintelor interne ale bisericii, cât și celor externe. Cu acest accent pus mai mult pe amploarea acoperirii decât pe cea a tehnologiei, programul *Nice to be nice* întruchipează inima și mintea, sufletul și trupul, abilitățile și practicile Evangheliei la care suntem chemați.

Cred cu tărie că orice biserică, sau conferință sau activitate misionară care va implementa acest program, va secera un câștig inimaginabil, incluzând o creștere susținută a bisericii și redeșteptare spirituală.

A. EVANGHELIZAREA PERSONALĂ: VALOAREA ȘI BENEFICIILE EI

Evanghelizarea personală, într-un cadru creștin, descrie totalitatea eforturilor făcute de un individ pentru a aduce o persoană la cunoașterea și acceptarea deplină a lui Isus Hristos ca Domn și Mântuitor.

În Noul Testament, se pare că evanghelizarea personală era cea mai populară formă de evanghelizare adoptată și practică de Isus Hristos, de apostoli și de biserica primară; mai mult decât atât, se pare că astfel se justifică procentajul substanțial de creștere și dezvoltare a bisericii.

Rezultatele finale, obținute prin adoptarea în întregime a acestei metode și prin implementarea ei ca o parte integrantă a vieții și practicii bisericii vor fi uimitoare, iar acest lucru nu poate fi tăgăduit. Iată câteva beneficii ușor de identificat:

1. Mobilizarea totală a bisericii și angajarea energiilor ei vitale într-o activitate-cheie – evanghelizarea.
2. Dezvoltarea unei sănătăți spirituale favorabile și a unității în biserică.
3. Creșterea optimă a bisericii și extinderea ei.
4. Cel mai mare nivel de rămânere a membrilor în biserică, dincolo de numărul mare de intrări.
5. Cel mai mare nivel de productivitate, cu costuri financiare minime.

6. Posibilitatea de a împlini cu rapiditate marea însărcinare – predicarea Evangheliei oricărui popor și, în final, întregii lumi.

B. MEMBRII: CEA MAI MARE VALOARE A BISERICII

Trebuie să ne aducem întotdeauna aminte că membrii sunt cea mai importantă resursă pe care un pastor o are sub îndrumarea lui. Având suportul lor deplin și cooperarea lor, rezultatele obținute vor întrece orice așteptare, iar aici nu s-ar fi putut ajunge cu niciun chip fără participarea lor. Prin urmare, orice program care nu solicită contribuția și implicarea membrilor este sortit să fie contraproductiv.

Aceia care au supravegherea spirituală a bisericii ar trebui să dezvolte căi și mijloace prin care fiecărui membru al bisericii să i se ofere prilejul să aibă un rol în lucrarea lui Dumnezeu. În trecut, prea adesea nu s-a făcut acest lucru. Nu au fost făcute și aduse la îndeplinire planuri prin care talentele tuturor să fie angajate într-un serviciu activ. Puțini sunt aceia care își dau seama cât de mult s-a pierdut din această cauză. (9T 116)

Natura misiunii bisericii face ca sarcina ei să fie o activitate care cere un lucru intens. În consecință, cu cât este mai mare numărul de indivizi, pe care un pastor este capabil să îi angajeze și să-i îndrume într-

un mod inteligent într-un program sistematic, precum talentele și abilitățile investite, cu atât vor fi mai mari rezultatele obținute de el; într-un mod asemănător, cu cât este mai mic numărul de indivizi, pe care el îi pune la lucru cu talentele și abilitățile lor, cu atât rezultatele vor fi mai mici.

1. IMPLICAREA FIECĂRUI MEMBRU

Neimplicarea vreunui membru în activitățile bisericii înseamnă pe toate planurile o pierdere incalculabilă, o pierdere care, dacă nu este corectată rapid, poate provoca pierderi multiple.

Prezbiterii și cei care ocupă locuri de frunte în biserică ar trebui să se gândească mai mult la planurile pentru conducerea lucrării. Ei ar trebui să aranjeze lucrurile astfel încât fiecare membru al bisericii să aibă un rol, pentru ca nimeni să nu ducă o viață fără țintă, ci toți să facă ce pot, conform cu aptitudinea fiecăruia ... Este esențial ca o astfel de educație să fie oferită membrilor bisericii, pentru a deveni lucrători neegoști, devotați, eficienți pentru Dumnezeu; doar în felul acesta biserica poate fi împiedicată să ajungă neroditoare și moartă ... Fie ca fiecare membru al bisericii să devină un lucrător activ – o piatră vie care să răspândească lumină în Templul lui Dumnezeu. (RH, Sept. 2, 1980)

Cel mai bun ajutor pe care pastorii îl pot oferi membrilor bisericilor noastre nu este predicarea, ci plănuirea lucrului pentru ei. Dați-i fiecăruia ceva de făcut pentru alții. Ajutați-i pe toți să vadă că, fiind beneficiari ai harului lui Hristos, sunt datori să lucreze pentru El. Fie ca toți să fie învățați cum să lucreze. În special cei care sunt de curând veniți la credință să fie învățați cum să fie colaboratori cu Dumnezeu. (9T 82)

Dacă pastorul este cel care cheamă la lucru toate talentele individuale din biserică, el trebuie să supravegheze dezvoltarea programelor care asigură participarea tuturor. În cazul în care vreun membru rămâne neimplicat, pastorul trebuie să-l viziteze pentru a-l înscrie în programul activ al bisericii. Atenția personală nemijlocită față de un astfel de individ va face mai mult decât multe sau, dacă nu, decât toate metodele indirecte.

Fie ca pastorii să-i învețe pe membrii bisericii că, pentru a crește în spiritualitate, trebuie să poarte povara pe care Domnul a pus-o asupra lor –povara de a conduce sufletele la adevăr. Cei care nu-și împlinesc responsabilitatea ar trebui să fie subiectul vizitelor, rugăciunilor și lucrării. (GW 200)

Succesul unui pastor este determinat de măsura în care fiecare membru aflat în grija sa este activ și productiv.

2. RESPONSABILITATEA FIECĂRUI MEMBRU ÎN EVANGHELIZARE

Fiecare membru al bisericii, indiferent de darurile lui, este dator să împărtășească împreună cu vecinii cunoștința despre Isus Hristos, pentru a primi binecuvântarea divină pentru dezvoltarea sa spirituală. Dumnezeu a plănuit ca binecuvântările Lui să fie primite prin împărțirea lor cu alții; în consecință, cu cât un membru împarte mai mult, cu atât va primi mai mult și viceversa. Totuși membrul care se află în cel mai mare pericol este cel care nu se străduiește să împărtășească Evanghelia nimănui. Nu numai că o astfel de persoană se va priva pe sine de mari binecuvântări, dar, mai rău decât atât, probabil că ea va pierde și binecuvântările pe care le-ar fi avut. Principiul biblic este acesta:

Dați și vi se va da ... Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura. (Luca 6:38)

Noi putem oferi doar ce am primit de la Hristos și putem primi doar în măsura în care împărțim cu alții. Continuând să împărțim, noi continuăm să primim și, cu cât împărțim mai mult, cu atât vom primi mai mult. Astfel, putem să credem, să ne încredem, să primim și să oferim în mod continuu. (DA 370)

3. CHEIA SUCCESULUI

În împărtășirea Evangheliei cu alții, succesul nu depinde atât de mult de numere sau de talente, cât de sinceritate și de credința în Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care, în alegerea ucenicilor Săi, Isus Hristos i-a ignorat pe mulți alții care îi întreceau cu siguranță pe ucenici în aptitudini și educație.

Este o mare greșeală să te încrezi în înțelepciunea umană sau în numere pentru succesul lucrării lui Dumnezeu. O lucrare încununată de succes pentru Hristos nu depinde atât de mult de numere sau de talent, cât de curăția scopului, de simplitatea adevărată a unei credințe sincere și dependente. Responsabilitățile personale trebuie purtate, datoriile individuale trebuie înfruntate, eforturi personale trebuie făcute pentru aceia care nu-L cunosc pe Hristos. În loc să transferi responsabilitatea ta asupra cuiva despre care crezi că este mai înzestrat decât tine, lucrează după propria ta capacitate. (DA 370)

C. EVANGHELIZAREA PERSONALĂ PE ÎNȚELESUL TUTUROR; PARTICIPAREA FIECĂRUI MEMBRU

În general, cercetările arată că cele mai multe decizii de alăturare la o nouă biserică sunt influențate în

mare parte de factori socio-psihologici, și nu de factori doctrinari. De exemplu:

1. Cantitatea de dragoste și grijă pe care unul sau mai mulți membri o manifestă față de viitorul convertit, oferindu-i un sentiment al apartenenței, un sentiment că este respectat și iubit.
2. Admirația potențialului convertit pentru stilul de viață prosper al membrului și pentru sistemul său de valori.
3. Posibilitatea oferită de biserică potențialului convertit, pentru acceptare personală, părtășie spirituală (*koinonia*), îmbogățire și dezvoltare.

D. CEI PATRU PAȘI SIMPLI

PASUL 1: RUGĂCIUNEA

Aceasta este cheia care ne oferă acces la Dumnezeu și la resursele și promisiunile Lui infinite.

Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut. (1 Ioan 5:14,15)

În Hristos, strigătul omenirii ajungea la Tatăl milei infinite. Ca Om, El Se ruga înaintea tronului lui Dumnezeu până când natura Sa umană era umplută de o putere cerească prin care să poată uni omenirea cu divinitatea. Prin comuniune continuă, El primea viață de la Dumnezeu, viață pe care o împărțea lumii. (DA 363)

PASUL 2: O RELAȚIE BAZATĂ PE DRAGOSTE

Această relație se dezvoltă și se întărește prin cuvinte simple și fapte de bunătate și atenție.

Căci vestirea pe care ați auzit-o de la început este aceasta: să ne iubim unii pe alții. (1 Ioan 3:11)

Nicio altă influență care poate înconjura sufletul omenesc nu are atâta putere ca influența unei vieți ne-egoiste. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și vrednic de a fi iubit. (MH 470)

PASUL 3: MĂRTURIE ȘI EXPERIENȚĂ

Acest pas cuprinde împărtășirea experiențelor vieții fără o instruire doctrinară anterioară.

... cum Dumnezeu a uns cu Duhul Sfânt și cu putere pe Isus din Nazaret, care umbla din loc în loc, făcea bine și vindeca pe toți cei ce erau apăsați de Diavolul; căci Dumnezeu era cu El. (Faptele apostolilor 10:38)

„Întoarce-te acasă și povestește tot ce ți-a făcut Dumnezeu.” *El a plecat și a vestit prin toată cetatea tot ce-i făcuse Isus. (Luca 8:39)*

Dacă ne-am umili înaintea lui Dumnezeu și am fi buni, amabili, blânzi și miloși, ar fi o sută de oameni convertiți la adevăr, acolo unde acum este doar unul. (9T 189)

PASUL 4: PREDICAREA MESAJULUI MÂNTUIRII

Acesta este ultimul pas în pregătirea potențialului convertit pentru botez și pentru integrarea lui în colectivul bisericii.

Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. (Luca 24:45)

Mulți par să se odihnească fără nicio grijă, ca și când mesageri cerești ar trebui să vină pe Pământ să predice cu o voce audibilă solia de avertizare. Dar, în timp ce îngerii au de făcut lucrarea lor, noi trebuie să o facem pe a noastră, deschizând Cuvântul lui Dumnezeu înaintea celor ce sunt în întuneric. (HS 288)

CHEMAREA LA UCENICIE

Chemarea este ultimul pas în pregătirea oamenilor pentru a deveni ucenicii lui Isus.

E. PUNEREA ÎN PRACTICĂ

PASUL 1: RUGĂCIUNEA

a. ALEGEREA PARTENERILOR ȘI A SUBIECȚILOR PENTRU RUGĂCIUNE

Mai întâi, fiecare membru trebuie să stabilească cel puțin trei potențiali viitori membri ai bisericii, pentru a căror convertire și integrare în colectivul bisericii să se roage zilnic și să lucreze cu dragoste. Numele și adresele acestor posibili membri trebuie scrise pe fișa *E plăcut să fii plăcut*, la secțiunea „Subiecți pentru rugăciune”.

Apoi, fiecare membru trebuie să aleagă un membru apropiat al bisericii, ca partener de rugăciune. Partenerii ar trebui să se roage împreună măcar o dată pe săptămână. Numele și adresa partenerului de rugăciune trebuie scrise pe fișa *E plăcut să fii plăcut*, la rubrica „Partener de rugăciune”.

În al treilea rând, fiecare membru trebuie să adauge pe fișa sa numele și adresele subiecților partenerului său. Membrii trebuie să se roage zilnic atât pentru propriii subiecți, cât și pentru subiecții partenerului de rugăciune.

Așadar, fișa *E plăcut să fii plăcut* a fiecărui membru va avea cel puțin opt nume:

1. Numele membrului și al partenerului său de rugăciune (care e, de asemenea, un membru al bisericii).
2. Numele celor trei subiecți de rugăciune ai membrului și ale celor trei subiecți ai partenerului său.

Din nou trebuie subliniat faptul că deținătorul fiecărei fișe, împreună cu partenerul său de rugăciune, trebuie să se angajeze *să se roage în fiecare zi unul pentru altul, dar și pentru subiecții partenerului*. Cei doi ar trebui să se întâlnească, de asemenea, *cel puțin o dată pe săptămână pentru a se ruga împreună*.

Vă mai spun iarăși că, dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri. (Matei 18:19)

b. LISTA DE RUGĂCIUNE

Fiecare biserică ar trebui să numească un coordonator și un comitet mic pentru promovarea, evaluarea și conducerea programului *E plăcut să fii plăcut*. La acest nivel, coordonatorul și comitetul trebuie să alcătuiască o listă completă de rugăciune, cu numele tuturor subiecților de rugăciune ai membrilor.

Lista de rugăciune este un instrument important, care trebuie pregătit cu o grijă și cu o precizie absolută, și păstrat cu sfințenie.

Această listă, ca și scrisoarea lui Ezechia, ar trebui prezentată înaintea lui Dumnezeu prin rugăciune într-un moment semnificativ al serviciilor săptămânale de Sabat, mai ales în timpul întâlnirii de rugăciune de la mijlocul săptămânii, și în zile speciale de post și rugăciune.

Prezentarea listei de rugăciune și a rugăciunilor pentru oamenii înscriși pe ele trebuie planificată cu grijă. Citiți câteva făgăduințe potrivite și cântați un imn de mulțumire.

Acest exercițiu încărcat de rugăciune, când este practicat cu sinceritate, va transforma într-adevăr biserica într-o „casă de rugăciune pentru toate popoarele”, și o va preschimba într-o fortăreață a harului spiritual, într-un centru vital al puterii transformatoare.

C. ROLUL RUGĂCIUNII ÎN EVANGHELIZARE

Rugăciunea este esențială pentru a avea succes în evanghelizare. În multe ocazii, a fost singurul element folosit, din punct de vedere omenesc, ce a determinat un număr inimaginabil de convertiri. Într-un mod asemănător, doar acest aspect al rugăciunii din cadrul programului *E plăcut să fii plăcut*, are potențialul de a realiza un număr nelimitat de convertiri, atât în interiorul, cât și în exteriorul bisericii. Nimeni nu poate supraestima potențialul spiritual și evanghelistic al acestui exercițiu al rugăciunii.

Observați valoarea strategică a rugăciunii în următoarele citate din scrierile profetice ale lui E. G. White.

Rugăciunea este respirația sufletului. Ea este secretul puterii spirituale. Niciun alt mijloc al harului nu o poate înlocui, și totuși sănătatea sufletului să fie păstrată. Rugăciunea aduce inima în contact direct cu Izvorul vieții și întărește încheieturile și mușchii experienței religioase. Neglijăți exercițiul rugăciunii sau rugați-vă spasmodic, doar dacă vi se pare potrivit, și vă veți pierde legătura cu Dumnezeu. Facultățile spirituale își vor pierde vitalitatea și experiența spirituală va fi lipsită de sănătate și viitoare. (GW 254, 255)

Când oamenii vor fi la fel de consacrați precum Ilie și vor avea o credință asemănătoare lui, Dumnezeu Se va descoperi așa cum a făcut-o atunci. Când oamenii vor stăruii înaintea Domnului așa cum a făcut Iacov, rezultatele care s-au văzut atunci se vor vedea din nou. Putere de la Dumnezeu va veni ca răspuns la rugăciunea credinței. (GW 255)

Învățați-vă să vă exercitați credința prezentându-i pe vecinii voștri înaintea tronului de har și rugându-L pe Dumnezeu să le atingă inimile. Pe această cale poate fi făcută o lucrare misionară eficientă. Astfel se poate ajunge la unii care nu ar asculta de un pastor sau de un colportor. Cei care lucrează în felul acesta în locuri noi vor învăța care sunt cele mai bune metode pentru a se apropia de oameni și pot pregăti calea pentru alți lucrători. (8T 245)

Rugăciunea credinței este puterea cea mare a creștinului, și aceasta îl va învinge cu siguranță pe Satana. De aceea insinuează el că nu avem nicio nevoie de rugăciune. El urăște Numele lui Isus, Apărătorul nostru. Când noi venim înaintea Lui cu sinceritate să cerem ajutor, oștirea Satanei este alarmată. Este în planul lui ca noi să neglijăm rugăciunea, pentru că atunci minunile lui mincinoase sunt primite mai ușor. (1T 296)

Rugăciunea credinței nu este niciodată în van, dar să pretindem că întotdeauna vom primi exact lucrul pe care l-am cerut, exact în felul în care ne-am așteptat, este o încumetare. (1T 231)

Israeliiți au fost conduși la păcat tocmai atunci când se aflau într-un moment de odihnă și relaxare. Ei nu au reușit să-L aibă mereu pe Dumnezeu înaintea ochilor, au neglijat rugăciunea și au nutrit un spirit de încredere în sine. (PP 459)

Suntem chemați să lucrăm cu o energie mai mult decât omenească, să lucrăm cu puterea care este în Isus Hristos. Cel ce S-a plecat să ia natura umană este Cel ce ne va arăta cum trebuie să conducem lupta. Hristos a lăsat lucrarea Sa în mâinile noastre, iar noi trebuie să ne luptăm cu Dumnezeu, cerând zi și noapte puterea care este nevăzută. Doar prinzându-ne direct de Dumnezeu prin Isus Hristos, vom putea avea victoria. (6T 111)

Prin rugăciunile voastre fierbinți, făcute cu credință, puteți mișca brațul care mișcă lumea. (AH 264)

PASUL 2: DRAGOSTEA ÎN RELAȚII ȘI FAPTE

Dragostea este singurul semn complet și distinctiv al lui Dumnezeu, prin urmare și al creștinului.

Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. (1 Ioan 4:16)

Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste. (1 Ioan 4:7,8)

În evanghelizare, ca în orice alt lucru, dragostea este fără egal. În trilogia veșnică a credinței, speranței și dragostei, dragostea întrece credința și speranța chiar când acestea sunt combinate. În consecință, măsura în care dragostea guvernează evanghelizarea va determina mărimea succesului ei. Doar prin dragoste poate fi cu adevărat condusă și sfârșită lucrarea de evanghelizare. Ni se spune: *Dragostea nu va pieri niciodată* (1 Corinteni 13:8). Evanghelizarea care e în toate și care le desăvârșește pe toate se poate rezuma la cele două mari porunci în care sunt cuprinse Legea și Prorocii:

Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău; și pe aproapele tău, ca pe tine însuși.
(Luca 10:27)

În afară de aceste porunci, nu mai există nicio altă schiță sau reper pentru evanghelizare. Ca atare, adevărata evanghelizare trebuie să asigure exemplificarea deplină tocmai a acestor porunci. Iată ce caută să sublinieze și să realizeze programul *Nice to Be Nice*.

a. EVANGHELIZAREA BAZATĂ PE PRINCIPIUL

„DRAGOSTEA NU VA PIERI NICIODATĂ”

Fiecare membru ar trebui să caute, pe diverse căi, să-și manifeste dragostea față de toți, în special față de partenerul de rugăciune și față de persoanele pentru care se roagă. Cu alte cuvinte, fiecare membru ar trebui să exemplifice principiul „Dragostea nu va pieri niciodată”, pentru a-i evangheliza pe cei pentru care se roagă. În continuare este prezentată numai o mostră din metodele nelimitate prin care putem transmite această dragoste:

- Împrieteniți-vă cu cei pentru care vă rugați, prin vizite sociale regulate.
- Oferiți cuvinte de apreciere, grijă și dragoste.
- Găsiți căi pline de tact și discrete, prin care să ajutați acolo unde este nevoie.
- Acordați compasiune și ajutor în momente de înțristare.

- Marcați aniversările, zilele de naștere și alte evenimente importante prin oferirea de felicitări sau flori.
- Oferiți-vă să dați o mână de ajutor la treburile gospodărești.
- În relațiile cu partenerii de rugăciune, oferiți greutate următoarelor cuvinte: „Dacă ne-am umili înaintea lui Dumnezeu și am fi buni, amabili, blânzi și miloși, ar fi o sută de oameni convertiți la adevăr, acolo unde acum este doar unul.” (9T 189)

b. REFERINȚE BIBLICE ȘI DIN SCRIERILE LUI

E. G. WHITE

Preaiubiților, dacă astfel ne-a iubit Dumnezeu pe noi, trebuie să ne iubim și noi unii pe alții. Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu rămâne în noi, și dragostea Lui a ajuns desăvârșită în noi. (1 Ioan 4:11,12)

Dacă zice cineva: „Eu iubesc pe Dumnezeu”, și urăște pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubește pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede? Și aceasta este porunca pe care o avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu iubește și pe fratele său. (1 Ioan 4:20,21)

O dragoste supremă pentru Dumnezeu și o dragoste neegoistă unul pentru altul – acesta este cel mai mare dar pe care Tatăl nostru ceresc îl poate oferi. ... El se găsește doar în inima în care domnește Isus. „Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi.” În inima reînnoită prin harul divin, dragostea este principiul dominant al acțiunii. Ea schimbă caracterul, stăpânește impulsurile, controlează pasiunile și înnobilează sentimentele. Dragostea, dacă este nutrită în suflet, îndulcește viața și răspândește o influență purificatoare pretutindeni. (AA 551)

Succesul lucrării noastre depinde de dragostea pe care o avem pentru Dumnezeu și pentru semenii. Când membrii bisericii vor lucra în mod armonios, când dragostea și încrederea vor fi manifestate de fiecare frate, va fi o forță și o putere proporțională în lucrarea noastră, pentru salvarea oamenilor. O, cât de mult avem nevoie de înnoire morală! Fără credința care lucrează prin dragoste, nu puteți face nimic. Fie ca Domnul să vă dea inimi care să primească această mărturie. (TM 188)

Creștinii care manifestă un spirit de dragoste neegoistă unul pentru altul oferă o mărturie pentru Hristos pe care necredincioșii nu o pot nega, și căreia nu-i pot rezista. Este imposibil să estimezi puterea unui astfel de exemplu. Nimic altceva nu va înfrânge cu succes planurile lui Satana și ale trimișilor lui, nimic nu va construi Împărăția Răscumpărătorului așa cum o va face dragostea lui Hristos, manifesta-

tă de membrii bisericii. Pacea și prosperitatea pot fi gustate doar dacă umilința și dragostea sunt la lucru.

La oameni nu se poate ajunge decât prin fapte de bunătate dezinteresată. În primul rând, trebuie satisfăcute nevoile lor fizice. Văzând dovada dragostei noastre neegoiste, le va fi mai ușor să creadă în iubirea lui Hristos. ... Această dragoste trebuie să fie manifestată de lucrătorii lui Dumnezeu. Dragostea pentru Dumnezeu și pentru aceia pentru care a murit Hristos va face o lucrare pe care cu greu o vom înțelege. Aceia care nu nutresc și nu cultivă această dragoste nu pot fi misionari de succes.

O minte cultivată este o mare comoară, dar fără influența mângâietoare a simpatiei și a iubirii sfințite, nu e de cea mai mare valoare. Ar trebui să avem cuvinte și fapte de apreciere sinceră față de alții. Putem oferi o mulțime de atenții mărunte prin cuvinte prietenoase și priviri plăcute, care se vor reflecta la rândul lor asupra noastră. Creștinii nehibzuiți arată, prin neglijarea celorlalți, că nu sunt în unire cu Hristos. ... viețile noastre trebuie dedicate pentru binele și fericirea celorlalți, așa cum a fost și viața Mântuitorului. Noi trebuie să ne lepădăm de noi înșine, să căutăm întotdeauna ocazii – chiar în aspectele mărunte – prin care să manifestăm recunoștință pentru favorurile primite de la alții și să fim atenți la oportunitățile de a încuraja, de a lumina și de a ușura necazurile și poverile lor, prin gesturi

de amabilitate și mici fapte de iubire. Aceste gesturi premeditate, începând în familie și extinzându-se apoi și în afara cercului familiei, contribuie la sporirea fericirii în viață, pe când neglijarea acestor mici aspecte duce la înmulțirea amărăciunii și a durerii.
(3T 539, 540)

Principiul dragostei, care este bogată în fapte de bunătate, va transforma orice biserică într-un vast câmp roditor.

PASUL 3: MĂRTURIE ȘI EXPERIENȚĂ: ÎMPĂRTĂȘIREA EXPERIENȚELOR VIEȚII PRIN RELAȚII SOCIALE CĂLDUROASE ȘI IUBITOARE

La acest punct, nu vă grăbiți să începeți studii biblice cu oamenii. Principala grijă a membrului trebuie să fie construirea și întărirea unei relații sociale de acceptare reciprocă, grijă și încredere. Membrii pot face acest lucru căutând cu atenție și folosind ocaziile de a-și manifesta dragostea, grija și ajutorul față de persoanele pentru care se roagă.

La acest nivel, singurul studiu care ar trebui folosit pentru a-l conduce pe om la Hristos este cel al vieții și experienței membrului.

Voi sunteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii. Voi sunteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumne-

zeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table care sunt inimi de carne. (2 Corinteni 3:2,3)

Nicio altă influență care poate înconjura suflul omenesc nu are atâta putere ca influența unei vieți neegoiste. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și vrednic de iubit. (CSW 100)

Prin urmare, membrii nu trebuie să se simtă obligați să înceapă studii biblice efective. Concentrați-vă pur și simplu pe dezvoltarea unei relații puternice cu oamenii. La momentul oportun, invitați-i să participe la evenimentele speciale ale bisericii. Încurajați-i în special să fie prezenți în ziua pusă de-o parte de biserică pentru prezentarea subiecților de rugăciune din programul *E plăcut să fii plăcut*. Rugăciunea zilnică și cuvintele puternice de amabilitate ar trebui să fie mereu prezente pe parcursul conducerii oamenilor la Isus Hristos, ca Domn și Mântuitor.

Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri. (Matei 5:16)

PASUL 4: PREDICAREA MESAJULUI MÂNTUIRII

Doar atunci când oamenii manifestă o dorință pentru un studiu îndrumat din Cuvântul lui Dumnezeu ar trebui să înceapă studiul biblic efectiv. Această do-

rință va face ca predarea să fie mai ușoară și mai plină de sens, iar învățarea, mai rapidă și mai productivă.

Dacă un membru nu se simte în stare să conducă studiul biblic efectiv ar trebui să-l contacteze pe pas-tor sau pe coordonatorul de programe *E plăcut să fii plăcut*, pentru a alege o altă persoană care să preia studiul. Fiecare adunare ar trebui să pregătească cel puțin un nucleu minim de instructori biblici care să facă față nevoilor.

F. CUM SĂ ÎNCEPI ȘI SĂ SUSȚII UN PRO-GRAM DE-A LUNGUL TIMPULUI

Pentru a face ca o inițiativă să pornească bine și să reziste în timp, este nevoie de structuri de rezisten-ță care să-i dea un start bun și să o mențină constant. Acest lucru este valabil și pentru proiectul *E plăcut să fii plăcut*.

La început trebuie să fie oferite informații potri-vite pentru a asigura înțelegerea corectă de către fie-care, atât a filozofiei, cât și a metodologiei. Motivarea și implicarea sunt necesare, dar nu aceasta este partea cea mai dificilă; nu este greu să pornești o inițiativă și să convingi de calitatea ei. Ceea ce este greu însă este să o continui și să o susții de-a lungul timpului. Prea adesea am experimentat entuziasm la început, însă, după un timp, acesta s-a micșorat, și proiectul a fost abandonat. Perseverența lipsește. Ce este de făcut?

Trebuie să creăm condiții care să permită menținerea lui constantă de-a lungul timpului. De aceea, anumite structuri de rezistență sunt esențiale. De exemplu, Sabatul, pe lângă mesajul pe care îl poartă în sine în mod natural, reprezintă cea mai minunată structură de rezistență pentru a păstra amintirea lui Dumnezeu, ca Răscumpărător și Creator, și pentru a fi puntea de legătură cu poporul Său. În acest sens, Sabatul înnoiește săptămânal aceste adevăruri și valori. Prin urmare, o structură de rezistență este esențială pentru ca o anumită inițiativă să se mențină de-a lungul timpului. Iată câteva structuri de rezistență pentru proiectul nostru, *E plăcut să fii plăcut*.

GRUPELE DE ACȚIUNE ALE ȘCOLII DE SABAT

Organizarea bisericii în grupe este cea mai eficientă unealtă pentru a menține și hrăni experiența credinței și consacrării; proiectul nostru va oferi ajutorul necesar. În fiecare Sabat, proiectul „Operation Andrew: It’s Nice to Be Nice” [Operațiunea Andrei: E plăcut să fii plăcut] trebuie să fie amintit, stimulat și promovat.

După împărtășirea Cuvântului, trebuie rezervate câteva minute pentru a aminti, a înviora și a promova progresul înregistrat de proiectul „Operațiunea Andrei: E plăcut să fii plăcut”. Este necesar să aibă loc împărtășirea câtorva mici experiențe, să fie implicați

cei aflați la marginea grupului și să se rostească o rugăciune pentru ei.

GRUPELE DIN CĂMINELE FAMILIILOR CREȘTINE

Același lucru poate fi realizat și în grupele din cadrul familiilor. Nu este ușor să implici toți membrii în această lucrare atât de importantă de consolidare și misiune (ca în cazul grupelor de acțiune ale Școlii de Sabat). Totuși, cei care participă vor găsi aici o importantă structură de rezistență pentru acest proiect.

MOMENTELE „BISERICII VII”

Periodic (ex: o dată pe lună) ar trebui rezervat un timp al „Bisericii vii” pentru proiectul „Operațiunea Andrei: E plăcut să fii plăcut”. Acesta poate fi folosit pentru mărturii, dar și pentru revitalizarea și întărirea proiectului.

ZILE SPECIALE *E PLĂCUT SĂ FII PLĂCUT*

Zilele *E plăcut să fii plăcut* ar trebui să fie zile evidențiate în calendarul bisericii; în aceste zile speciale, biserica ar trebui să caute să consolideze relația apropiată dintre fiecare membru și persoana pentru care se roagă. În același timp, aceasta ar trebui încurajată să aibă noi relații cu întreaga biserică și, mai presus de toate, cu Dumnezeu. Prin urmare, principalul obiectiv

ar trebui să fie stabilirea unor relații puternice între membrii bisericii și persoanele pentru care aceștia se roagă.

În consecință, în planificarea serviciilor de închinare trebuie urmărit beneficiul persoanelor pentru care biserica se roagă. Mai întâi, biserica ar trebui să facă niște invitații speciale, prin care să-i invite personal pe aceștia la sărbătoarea închinării. Tuturor participanților ar trebui să li se ofere de asemenea un semn special.

Fiecare aspect al serviciului divin ar trebui planificat și condus cu atenție; fiecare activitate trebuie să fie potrivită și făcută la momentul oportun. Muzica și predicarea ar trebui să fie la cel mai înalt standard. Aceasta ar trebui să crească apetitul oamenilor, astfel încât să-și dorească să mai participe la o astfel de sărbătoare.

La încheierea programului de închinare, dacă este posibil, fiecare persoană ar trebui invitată la o masă specială oferită de biserică. Această întâlnire socială va face mult în eliminarea prejudecăților și în construirea relațiilor.

Hotărâți-vă să aveți astfel de evenimente măcar o dată la trei luni, întrucât oferă invitaților prilejuri importante să lege relații cu membrii bisericii. Amintiți-vă că înainte ca aceștia să ia decizia de a se alătura bisericii, își vor dori cu siguranță să se simtă mai hrăniți, iubiți, luminați și împliniți în biserică decât în propriul

lor grup social. Toți membrii bisericii sunt responsabili să se asigure că fiecare persoană primește dragostea, respectul, acceptarea, hrănirea și împlinirea necesare, astfel încât integrarea în biserică să devină nu numai ușoară, dar și atractivă.

Totuși, când o persoană se alătură bisericii, gesturile de dragoste, respect și grijă față de ea nu ar trebui să dispară. Mai degrabă, acestea ar trebui susținute și chiar sporite în timp. La rândul lor, subiecții pentru rugăciune care sunt acum membri ai bisericii ar trebui introduși în programul *E plăcut să fii plăcut* pentru propria lor creștere și dezvoltare. Apoi, ciclul dragostei și al roadelor sale va continua mereu, până când lucrarea va fi încheiată.

Doctrina dragostei, și nu dragostea de doctrină, este prioritară și ar trebui folosită de biserică drept principalul mijloc de conducere a oamenilor la Hristos și de integrare a lor în colectivul ei. Biserica ar trebui să devină prin excelență o oază spirituală de dragoste într-o lume plină de o ură cumplită.

Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții. Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.
(Ioan 13:34,35)

G. COORDONATORUL ȘI COMITETUL DE COORDONARE

Este esențial ca biserica să numească un coordonator al proiectului *E plăcut să fii plăcut* și un comitet de coordonare care să promoveze și să conducă programul. Pentru a avea succes, programul are nevoie de o conducere de cea mai bună calitate.

Datoriile comitetului și ale coordonatorului trebuie să includă următoarele, dar nu sunt limitate la atât:

- Sunt responsabili cu învățarea și promovarea.
- Ei trebuie să-i implice în program pe toți membrii bisericii.
- Trebuie să le ofere membrilor bisericii fișele.
- Trebuie să pregătească lista de rugăciune.
- Trebuie să plănuiască și să supravegheze prezentarea listei de rugăciune în cadrul serviciilor de închinare și de rugăciune ale bisericii.
- O dată la trei luni, trebuie să ajute la planificarea și organizarea zilelor speciale de închinare pentru subiecții de rugăciune din programul *E plăcut să fii plăcut*.
- Trebuie să aibă o evidență a botezurilor rezultate în urma programului.

H. EVALUAREA

Programul evaluării cuprinde două părți. Mai întâi, fiecare membru trebuie să evalueze persoanele pentru care se roagă, iar în al doilea rând, trebuie făcută o evaluare de ansamblu a participării membrilor și a realizărilor, în linii mari.

Evaluarea fiecărui subiect de rugăciune se face cu ajutorul fișelor *E plăcut să fii plăcut*, oferite în această broșură. Așa cum este indicat, scara de evaluare variază între 1 și 5, numărul 1 reprezentând cel mai scăzut nivel de pregătire pentru apartenența la biserică, iar numărul 5 reprezentându-l pe cel mai înalt.

Membrii ar trebui să bifeze căsuța potrivită atunci când evaluează subiecții de rugăciune, la intervale semnificative. Bifarea căsuței cu numărul 5 arată că o persoană este pregătită pentru botez și pentru integrarea în colectivul bisericii.

CONCLUZIE

Evanghelia dragostei, a dragostei lui Dumnezeu, este singura Evanghelie biruitoare. Membrii bisericii vor avea succes pe plan spiritual și evanghelistic în măsura în care manifestă această dragoste la nivel individual și ca întreg. O dragoste nedesăvârșită va aduce un succes limitat, pe când dragostea totală va aduce un succes nelimitat și o victorie deplină. Aceasta este victoria care ne cheamă în noul mileniu.

*Prin aceasta vor cunoaște toți
că sunteți ucenicii Mei,
dacă veți avea dragoste unii pentru alții.
(Ioan 13:35)*

*Dragostea nu va pieri niciodată. ...
(1 Corinteni 13:8)*

*Vă mai spun iarăși că, dacă doi
dintre voi se învoiesc pe pământ
să ceară un lucru oarecare, le va fi dat
de Tatăl Meu care este în ceruri.
(Matei 18:19)*

*Numai prin dragoste
poate fi trezită dragostea. (DA 22)*

DATE PERSONALE

Nume: _____

Telefon: _____

E-Mail: _____

Adresa: _____

Oraș: _____ Județ: _____

Cod poștal: _____

DATELE PARTENERULUI DE RUGĂCIUNE

Nume: _____

Telefon: _____

E-Mail: _____

Adresa: _____

Oraș: _____ Județ: _____

Cod poștal: _____

